

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1781/2531

คำสั่งคำร้องที่ 1781/2531 บริษัทเอ็ม.เอส.เจ. (โอเรียนท์) จำกัด โจทก์ บริษัท อีตลไทย เรย์ล เอชเทค จำกัด
กับพวกจำเลย บริษัทเอ็ม.เอส.เจ. (โอเรียนท์) จำกัด โจทก์ ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 343,
พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 47

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า โจทก์ฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า พิเคราะห์แล้วเห็นว่าศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์โดยอาศัยข้อเท็จจริงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 และฎีกาของโจทก์ล้วนเป็นข้อเท็จจริง จึงไม่รับโจทก์เห็นว่า ฎีกาของโจทก์เป็นปัญหาข้อกฎหมายว่า คดีโจทก์มีความผิดทางอาญาโปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของโจทก์ไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าจำเลยทั้งสี่ได้รับสำเนาคำร้องแล้วหรือไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83,86,343 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 47 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า การกระทำของจำเลยทั้งสี่ไม่มีมูลเป็นความผิดทางอาญา พิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าว (อันดับ 102) โจทก์จึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 104) คำสั่งพิเคราะห์แล้ว ที่โจทก์ฎีกาว่าการกระทำของจำเลยมีความผิดต่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83,86 และ 343 แล้วนั้น เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงส่วนที่โจทก์อุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นที่มีคำสั่งไม่รับฎีกาของโจทก์ในประการต่อมาว่า การโฆษณาของจำเลยเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ไม่ตรงกับฎีกาของโจทก์ซึ่งโต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่าโจทก์ซื้อทรัพย์สินตามคำโฆษณาชวนของจำเลย ไม่ใช่ซื้อทรัพย์สินตามสัญญาสั่งจองดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย ฎีกาของโจทก์จึงต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 ส่วนคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาของโจทก์ในประการหลังไม่ปรากฏในฎีกาของโจทก์ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของโจทก์ชอบแล้ว ยกคำร้อง

องค์คณะ

วิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์ · ประวิทย์ ชัมภรัตน์ · วิศิษฐ์ ลิขานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/1781/2531>